

Prasowe
Wydawnictwo
Dokumentacyjne
RSW „P-K-R”

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

SŁOWO POLSKIE

A

60-010 Wrocław, ul. Padwale 62

wydanie

5 3

16-03-83

Nr. / dn.

O koniku dla najmłodszych

„Dokąd pędzisz koniku”, sztuka bułgarskiej pisarki Rady Moskowej, jest poetycką opowieścią o przyjaźni, o marzeniach, o dojrzewaniu i o wielu innych problemach małego, wrażliwego człowieka. Tytułowy Konik (jak każdy mały konik) marzy o tym, żeby być wreszcie dorosłym koniem. Oddalwszy się od stada trafia do wesołego miasteczka, którego właściciel zły charakter, (jakich mało) podstępnie go chwytą i przycuwa do karuzeli. Towarzyszem niedoli Konika jest pracujący w wesołym miasteczku Chłopiec. Nawiązuje się między nimi przyjaźń, która opanuje wspólną ucieczką na wolność. Po wielu próbach charakteru, którym zostają poddani i uniknięciu pogoni, ryzykują uznanie „najwyższego” Konia — przewodnika

stada. Swobodny bieg Konika jest w tej sztuce metaforą ludzkiego powołania, przezwyciężenia bojaźni i słabości — znakiem dojrzewania. Ta poruszająca historia, wyreżyserowana sprawnie przez Wojciecha Wieczorkiewicza spełnia dobrą funkcję rozrywkową, czy wychowawczą również — nie wiem.

Atmosferę dobrej zabawy tworzą, zwłaszcza nakerśłone wiarygodnie i z wyczuciem poezji, postaci głównych bohaterów — Chłopca (Barbara Pielka) i Konika (Jacek Przybyłowski). Mnie przypadła szczególnie do gustu Jaromarczna Szkapa — Anny Kramarczyk. Zmęczonym, zachrypniętym głosem aktorka wyraziła doświadczenie tych, „co znają życie i nie mają złudzeń”. Nie pozbawiła po-

staci ciepła, ale i pewnych akcentów komicznych, co zyskało jej sympatię i współczucie widzowi.

Przedstawienie okraszone zostało specjalnie napisanymi przez Leokadię Serafinowicz piosenkami, do których doświadczenia (zwłaszcza w scenach z wesołego miasteczka), ale zbyt ilustracyjną muzykę skomponował Bogusław Klimsa. Pomysłową i funkcjonalną scenografię zaprojektował Jan Berdyszak.

ANDRZEJ GOT

Wrocławski Teatr Lalek: „Dokąd pędzisz, koniku” Rady Moskowej w przekładzie Dymitry Bukowskiej. Inscenizacja i reżyseria: Wojciech Wieczorkiewicz. Scenografia: Jan Berdyszak. Tekst piosenek: Leokadia Serafinowicz. Muzyka: Bogusław Klimsa. Premiera: Styczeń 1983.